HENRICUS DE OYTA. GUILELMUS OCKHAM. THEOPHILUS PRESBYTER. SENTENTIAE. SERMONES. KONSTANZER WELTCHRONIK (DEUTSCH)

um 1397/1430 Seite 248r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=481
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

fuerim sup tristicia q̃ habitum essent
de morte sua dicens iam mirandum
commendam tpe sue resurrectionis vel
eam pstiam qm habitum eant
expressius r pscrucombus tyrano
ni mirandum regni celestis com
tendam ꝗ illud mn̄ ꝓ̄ Euge ꝑ
me bone r fidelis qua parua fu
ista fidelis sup multa te constituam
nt mirandum dm tui Dom volens
onde dom̄ r saluator tristiam a
plorum no esse ipsam sed immutabile
eisque succede gaudium sempiternum
adhuc exemplum demtiere praue
te dm Cp̄ Ons dom̄ qm tristicia
pit gaudium r qm tristicia huius lati
cia fres in finitia est adeo vent mu
dum dicens apls cu pit tristicia, hic
qa vent hora eius prendi dolor
aut pruicomis est vehemet ꝗ i d̄ vt
i quasi pruiens dolebat r ad dlo
2° Cum pro r seruitas tue repenat
eis sup uemet mutus r sicut dolor
mutu huius r no effugient sicut
em dolor dpcu est vehemens ita do
lor dpa ꝑ ꝗ i d̄ enos ꝗ Quos enim
qui transeis puiam attendite et vi
dete si est dolor similis sicut dolor me
us dm dolor dei ypi capit in angu
mentum q est passion eius est do
lendum quasi dolor pmet Cum
ante peperit filium iam no memor
fuit ꝗ tam r hoc duplia dcta p°
q enasci dolorem r pcultu 2° ꝗter

gaudium defructu pnis bn sequitur
Tua natus est homo in mundum
Mulier ante magis gaudet cosperit
sicut dicit aug̃ deprio masculo q
de puella infra q dum fuit vxor vi
ueos adeam cosperandam de sumpmo
rte cum sui r cappone arche isil
1° Regni m° Ne timeas q filium
peperis Lib̃ de elizabet mre iohis
baptte scribit Luc j Elizabet imple
tum est tpus pienti r peperit filium
r audierunt cognati r vicini eius r
magnificauit dom̄ misericordiam suam
cu illa r congratulabant ei r qm
adaperans hoc exemplu adportu
distinguit duo tempa sc̄ tpus
mortis r tempus resurrectionis
q primu est tempus tristicie 2° e
tpus gaudij r de primo dicit sic et
ecce igit mut quide tristicia habetis
sc̄ exercessu mei de qua tristicia hic
Luce vltimo Cu fuit hij homines
quos iuxta adm vnum ambulat
r est tristes discipli eum de ascensu
ypi pmorte que iam abipo demu
tabat ut pnis multu desolabant
q abeus corpalis recedebat ut sic
vnificaretur in pris q dicit matth
vo Nuq̃ possunt filij pnpte luge
q dm cu illis est sponsus venet
ante dies cu auferet abeus spo
sus r tunc ieunabunt q d q dm
cu eis sum corpalis tristi non
possunt ꝗ qn abeus recedam tpe

Aug̃